

## Salomons oordeel

Als je meer van een oosters dialect houdt dan van het Amsterdamse geknauw, word je wel eens uitgemaakt voor een boer. Het zal me worst wezen. Maar met racisme heb ik nooit iets te maken gehad, dacht ik, hoewel ik tien jaar geleden nog niet zo veel kwaad zag in Zwarte Piet. Maar als mensen gekwetst worden, moeten we ervanaf.

Dit boek laat heel veel kanten van racisme zien. Salomon Cohen is het kind van de Jood Max, wit, en van Alissa Sion die ouders heeft die uit Suriname komen, zwart. Salomon lijkt meer op de donkergekleurde klasgenoten. Hij moet zelf kiezen waar hij bij hoort. Hij kiest automatisch voor de donkergekleurde klasgenoten. Alissa laat door het boek heen zien met welke vooroordelen zij te maken heeft gehad en nog steeds, zelfs van haar familie en haar man. Aan Max zie je aan de buitenkant niets om hen op te discrimineren, maar hij is Jood, zijn familie is in de oorlog grotendeels vermoord en Max heeft er moeite mee om zich Nederlander te voelen. Het gezin Salomon, Alissa en Max woont in de buurt van het Vondelpark, een stuk chiquer dan de Bijlmer waar Alissa opgroeide. Het huis is van de vader van Max. Max en Alissa hebben econometrie gestudeerd. Max werkt bij Zara en Alissa bij KLM, beiden in loondienst. Niks op aan te merken, maar zo ziet niet iedereen dat. Hoort Alissa thuis in zo'n buurt? Het stereotype van de rijke Jood is er altijd.

Het boek begint met een telefoontje van de politie: Salomon is door de politie opgepakt op verdenking van verkrachting van het meisje waarmee hij het net heeft uitgemaakt. De jongen is hardhandig aangepakt. Daarna wordt het verhaal verteld van het ontstaan van het stel Max en Alissa en van het gezin en wat zij allemaal tegenkomen op het gebied van racisme, vooroordelen, ongelijke behandeling etc. Lekker vlot geschreven, levendig ook door de straattaal.

Schrijver

[Vuijsje, Robert](#)

Jaar uitgebracht

2019

Jaar gelezen

2024

Genre

Fictie

Informatie

[Op Hebban](#)